Februari 2007

IrisTaxia

Valentijns Iris

Met:
- Column TdW
- Poenjo's
- Heel veel Irisjes!!!

En:
- Valentijnstest
- Romantische verhalen
- Een Valentijns hIRIScoop

Verhuisiris

Dag Statenlaan,
We zullen je missen!

Watskeburt?

Daar zijn we weer!

Ja, veel gebeurd. Weinig Iris gezien, klopt ook. Judith is geen Praeses meer en ik heb het overgenomen. Off to a bad start, jawel. Veel gedacht, weinig gedaan. De Iris gaat veranderen en dat vereist aandacht en tijd. Het eerste neem ik, het andere heb ik gewoonweg niet op de rug groeien. Na de verhuizing wordt alles beter, dat beloof ik jullie. Een fris gebouw, een frisse schoolkrant! Woohoo, nu al zin in!

Eén ding kan ik wel met zekerheid zeggen en dat is dat deze Iris opnieuw HELEMAAL VOL STAAT met fantastische verhalen, gedichten en artikelen. Romantiek, humor, liefde en emoties is waar het deze Iris om draait. Fantastische verhalen, geschreven door gepassioneerde (en getalenteerde) schrijvers die steeds weer een stukje van hun ziel blootleggen om de jouwe te raken. Lees het vooral ZELF!

Nu wil ik alleen nog meedelen dat we in het kader van vernieuwingen rubrieken hebben ingevoerd; je ziet ze hierboven in de inhoudsopgave staan:

- Kunst en Cultuur
- Entertainment
- Vervolgverhalen
- Valentijn, uiteraard éénmalig

Na de vakantie gaan we ook introduceren:

- Talent en Sport
- Schoolpolitics

Dat wordt dus effe wat anders!

iris.tacheia@gmail.com

Zoals je weet geldt dat adres ook voor al je andere schrijfsels, tekensels, dichtsels, en dit-ook-maar-in-iris-sels. Dan komt de Iris weer lekker vol zoals het hoort.

Veel plezier met het lezen van de Verhuis- en Valentijnsiris!

Colofon

Praeses: Nathan Tax, 5C
Quaestor: Stijn de Jong, 6C
Abactis: Sjoerd Bobbink, 6A
Assessor: Tess Klifman, 5A
Assessor: Hans Cronau, 5C
Assessor: Lian Beijers, 5D
Erelid: Judith Katz, 6B

Met dank aan:
Tim de Wit, 5A
Vera Lentjes, 5A
Maarten Delen
HD Geheim
Dubbel z.
Rozemarijn van Spaendonck, 4C
Het Leerlingenpanel
Marlies Smeenge, 2F
Jeroen Romeijn, 5D
Chantal, Tamar, Lizzy en Berfin, 2B

En natuurlijk aan:
Piet, voor het drukkken!

Ook bedankt aan iedereen die irisjes heeft ingestuurd, blijf dat vooral doen! Zoek schriften en werkboeken na en stuur ze op!

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave 3
Watskeburt? 3
Colofon 3
Redactionis 4
Praesidis 4
Rectoris 5
Typisch Togather 5
Column van Tim de Wit 6
Irisjes 7

Valentijn
ValentijnsTEST! 8
Tips voor een Supervalentijn 9
hIRIScoop 10
Mijn herinneringen aan Valentijnsdag en brief van dit jaar 11/12

Kunst en Cultuur
Kunst is niet kut 13
Gedicht 13
When God comes 14
Gedicht 15

Humor en Entertainment
Irisjes 16
Poenjo 16
Vette vullende februari films 17
Rome-Irisjes! 17

Verhalen
Vlucht 18
Feest 18
Het verhaal van de rups en de worm deel 3 19
Poenjo 21

Iris Tacheia

Redactionis

Dag vriendjes en vriendinnetjes!

Het is dan zover, eindelijk: een nieuwe Iris. Excuses zijn op hun plaats; we hebben weer een Iris overgeslagen en dat is een slechte zaak. Grote veranderingen waren beloofd, grote veranderingen zullen komen. Uitstel, blabla, "dat zien we dan wel". Het is nu 2007 en we gaan er tegenaan! Na de Voorjaarsvakantie dan, hè.

Jazeker, ook de Iris Tacheia maakt een nieuwe start vanaf de verhuizing. Zeer zeker wel, want we gaan het groots aanpakken. Een grotere redactie, een professioneler uiterlijk én: een Mini-Iris die tweewekelijks uitkomt. We gaan het allemaal doen. Je moet het nog zien om het te geloven, maar nieuw leven is ingeblazen! Wacht nou maar af zoals je dat al zolang deed!

Dan zal ik nu toch maar wat zeggen over de verhuizing. Emotionele momenten? Nee, eigenlijk niet. Of toch? De verhuizing is sowieso een mijlpaal in ons bestaan, we moeten blij zijn dat wij dit meemaken, maar toch voelt het niet helemaal goed. Waarom? Waarom moeten we verhuizen? Waarom zijn we zo groot geworden? Was dat echt nodig, dat we uit onze schulp moesten groeien? Als je het mij vraagt niet. Eénduizend leerlingen, zullen straks plaats moeten hebben in het nieuwe gebouw. 1000. Het SGA is gemaakt op 400 leerlingen en dat was meer dan genoeg. We moeten er maar mee leren leven, denk ik zo.

Bij de verhuizing blijkt de grote puinhoop te horen. Het aantal roosterwijzigingen is tot recordhoogte gestegen, de halve school krijgt vrij en de andere helft klaagt. Lessen worden tussen de verhuisdozen gegeven zonder nodige lesmaterialen en in de hal liggen hele stapels SGA-papier, zo voor het grijpen. Paniek, chaos, stress en verbijstering kenmerken deze dagen. Wat valt er te zeggen? De zin van de afgelopen week is compleet aan mij voorbij gegaan.

Toch, tóch is er een lichtpuntje, een heldere ster aan de hemel van de donkere februaridagen. Valentijnsdag. Red and pink all over the place, feesten worden gegeven, aanbiedingen van de Xenos, Marskramer en Blokker worden gedaan: alles draait om de liefde en geld zal eraan verdiend worden. Super als iemand op jou verliefd is, klote als jouw liefde onbeantwoord blijft. Rood is niet voor niets ook de kleur van de hel.

Wat je met Valentijnsdag aanmoet, zoek je zelf maar uit, maar één ding wil ik je meegeven:

Liefde is voor iedereen!

Nathan Tax, h.t. Praeses Iris Tacheia.

Praesidis

Hallotjes,

Toen ik de deadline posters van de Iris zag, kwam ik tot de conclusie dat het weer tijd was voor een hele mooie Praesidis van eigen hand. Ik weet niet hoe het met jullie zit, maar ik heb het even helemaal gehad met school! Die vervelende SE-week is gelukkig weer achter de rug. Het was weer zwaar! (Althans niet voor iedereen, belachelijk hoe weinig bijvoorbeeld mijn zusje maar hoefde te doen!) Maar goed, het is voor niemand leuk natuurlijk. Vooral de bovenbouw had het zwaar, maar ook zij kunnen nu weer rustig adem halen. Kortom: TIJD VOOR EEN FEESTJE! Vrijdag 9 februari is er een lekker 4+ feestje op de Statenlaan (geweest). Helemaal in het teken van de liefde, want ik geloof dat iedereen het er wel over eens is: er is gewoon een beetje te weinig liefde op deze school!

Toch is het 4+ feest wel het laatste feest op de Statenlaan(allemaal tegelijk: aaaaah)! Daarna gaan we allemaal heel emotioneel afscheid nemen van het oude vertrouwde gebouw op de Statenlaan en verhuizen naar het Thorbecke. Heerlijk die extra lange vakantie! Maar dit alles betekent dus, dat het volgende feest op het Thorbecke is! En het Thorbecke moet natuurlijk wel goed ingewijd worden met een openingsfeest. Na een beetje geschuif in de planning, gaat deze toch zeker plaatsvinden, en wel op 16 maart. En het is nog leuker, want het is EMMA'S VERJAARDAG (ik werd gedwongen dit even te melden). Dus iedereen van klas 1 t/m 6 is welkom. Dit betekent helaas wel dat er dit jaar maar één onderbouwfeest is, maar goed de verhuizing naar het Thorbecke moeten we toch met z'n allen vieren (we hebben er tenslotte lang genoeg op gewacht). Wat er allemaal gaat gebeuren houden we nog even geheim, maar ik hoop dat we jullie allemaal zien 16 maart.

Als laatste wil ik nog even zeggen, dat het een fantastisch gala was! Beetje laat, maar het was wel zo! De foto's zijn ook dit jaar weer een beetje laat, maar dit jaar niet door onze schuld. Het is alleen helaas het geval dat door de verhuizing alle fotolijsten ingepakt zijn en we dus niets op kunnen hangen. Maar ze komen er zo snel mogelijk, we doen ons uiterste best!

Dat was het weer voor deze keer. Hebben jullie vragen of opmerkingen, jullie kunnen ons altijd aanspreken! Ik hoop dat iedereen een leuke lekkere en vooral lange vakantie heeft en tot snel!

Liefs, Vera, h.t. Praeses AGB.

RECTORIS

SORRY TO PART, HAPPY TO MEET?

Met haar generatiegenoten en wellicht verre familieleden – ik bedoel onze Penates - verhuist Iris Tacheia naar een nieuwe Olympus. Het is opvallend hoe vitaal en van deze tijd deze oude dame zich laat kennen. In tegenstelling tot veel minder oude stervelingen heeft Iris Tacheia steeds het vermogen van nieuwe technologie als wastafel, radio of Wi-Fi erkend en heeft zij zich de toepassing daarvan eigen gemaakt. De kracht van Iris is dat zij als boodschapper de eigenschap heeft om met vele monden te spreken en zodoende gevarieerde opvattingen kan overbrengen. Het maakt haar niet uit of Karen, die andere Iris of Nathan of wie dan ook haar influistert, het overbrengen van de boodschap is haar wezen. Ter voorbereiding op dit stukje heb ik Google Iris Tacheia laten consumeren. Dat moet jij ook eens doen. Het resultaat verraste mij in hoge mate.

Straks gaat Iris Tacheia dus over; vandaag brengt zij voor het laatst een bericht over vanuit de Statenlaan. En ik vraag me af hoe zij daar zelf op terugblikt. Met weemoed of juist vanuit de opluchting van verlossing. Ik vermoed beide. Ze heeft de afgelopen 66 jaar honderden berichten doorgebriefd; startend in tijden van oorlog en eindigend in de aanloop van een nieuwe door Balkenende en Bos geregisseerde toekomst. Steeds vanuit haar betrokkenheid met het Stedelijk Gymnasium Arnhem. Een geschiedenis die er voor velen toe doet. Een belangrijke tijd in de wereldgeschiedenis en een belangrijke tijd in de levensloop van haar lezers. Met haar verhuizing sluit ze die tijd af en dat is uitstekend.

De meeste Olympianen zijn meer van het hier en nu; dat houdt ze jong, ze zien de toekomst met vertrouwen tegemoet, zelfs als ze heel goed kunnen weten dat hun gedrag vraagt om problemen die zich dan ook zeker zullen manifesteren. En Iris Tacheia zal daar geen uitzondering op vormen. Dus op naar een nieuwe vorm, een nieuwe inhoud en een nieuwe uitdaging om lezers bij de oren te nemen, te amuseren en te informeren en liefst ook van tijd tot tijd te choqueren. Dat houdt die lezers jong, en geeft ze vertrouwen in de toekomst vanuit de zekerheid dat stommiteiten en studeren niet voor niets alliteren.

Komen of gaan? een stem geven aan! We horen nog van je.

Maarten Delen, Rector.

TYPISCH TOGATHER

Toen ik mijn welgewaardeerde quaestor meedeelde dat er een stukje in de Iris zou moeten als Togather echt wil meedoen, viel het gesprek even stil. Tja, waar zou zo'n stukje over moeten gaan? Het voorstellen van het bestuur was onze eerste ingeving. Togather had op dat moment sinds twee dagen twee nieuwe assessoren en daar zouden we iets mee kunnen doen. Maar ik citeer het commentaar van deze wijze quaestor: "is wel allemaal "typisch" togather". En dat is precies het probleem waar Togather nu mee kampt: we hebben vooral in de bovenbouw een slecht imago.

Hoewel ik zelf geen last heb gehad van het denkbeeld van "Het lieve knutselende en loempiaverkopende clubje voor de arme Vietnameesjes", schijnt het toch echt voor te komen… Hoe we de bovenbouw kunnen overtuigen dat het lang niet zo schattig is, weet ik nog niet. Misschien dat het nieuwe schoolgebouw zorgt voor een verfrissende kijk op Togather? Misschien dat stukjes in de Iris schrijven een wonder verrichten? Of misschien moeten we gewoon rustig afwachten tot de diploma-uitreiking van 2009.

Bij gebrek aan beter zal ik dan toch het Togather-bestuur maar voorstellen. Om te beginnen met onze assessoren:
Marjolijn Hekelaar uit 4c (onze redster in nood, onze posterdame en onze contactpersoon met Vietnam), **Frank van Wijk** uit 6c (heeft hij nog uitleg nodig?), **Robbert Wielema** en **Bernard Wahab**. Over deze laatste twee kan ik weinig uitleg geven aangezien ze pas heel kort geleden benoemd zijn. Dan onze abactis en tevens "hoofd-loempiaverkoper", Ruwan Linders. Soms ben ik er echt van overtuigd dat hij lijdt onder Togather. Hij zit uren de archieven te ordenen, slaapt slecht door "de problemen" met de loempiaverkoop en zit tot midden in de nacht brieven te typen. En tot slot onze quaestor. Er is binnen Togather niemand die het geld tellen, het openen van brieven en openmaken van het kluisje zo gewichtig kan. Nieuwsgierig wie het is? Bezoek onze vernieuwde website **togather.nl** of vraag het aan een van de loempiaverkopers als je zo'n lekkere loempia hebt gekocht.
Na het reclame maken, rest mij nog uitsluitend de overbekende riedel om ons e-mail adres aan jullie bekend te maken! Voor al jullie suggesties en vragen, zijn wij per e-mail te bereiken op togather.kern@gmail.com. Over belangrijke zaken kunnen jullie natuurlijk altijd het bestuur aanspreken.

Aan het einde van dit eerste stukje namens Togather in de Iris wens ik iedereen een fijne vakantie en ik hoop dat alle verwachtingen van het Thorbecke uitkomen!

Rozemarijn van Spaendonck, h.t. Praeses Togather

Column

Door Tim de Wit

Okee. Dus we gaan verhuizen. Met de hele school. Naar een nieuw gebouw. En ik weet dat al mijn zinnen tot nu toe, deze incluis, fout zijn op de een of andere manier. Nou en? Leuk hoor, een nieuw gebouw met mooie lokalen en zo, maar die extra week vrij vind ik toch een stuk opwindender. Nee, niet op die manier, jij door de na-10-uur-cultuur verpeste TMF-kijker! Echt waar, ik wou dat ik op een school zat waar jouw soort mensen bij de minste of geringste vertoning van dit soort gedrag meteen verwijderd waren zoals jouw beltegoed nadat je op een vervelende avond een commercieel reclameblokje hebt gezien! Hoe bedoel je, je weet niet wat ik bedoel? Ik had jou wel ingeschat als zo'n type dat voor zijn lol Temptation Island kijkt! Ja, en vervolgens… Ja, inderdaad ja! Man, jij weet dit allemaal veel te goed om geen ervaring te hebben! O ja? Denk je dat? Nou, ik moet jou nog in de Iris zien schrijven! Tenzij jij natuurlijk dat trieste verhaaltje hebt geschreven over die minuscule kruipertjes… Ik zal je vertellen, als ik daar de schrijver van was, was ik ook liever anoniem gebleven! Ach, je weet best wat ik bedoel… Ik bedoel dat stuk stront dat de redactie nodig had om er voor te zorgen dat de vorige Iris meer dan 3 pagina's zou hebben. Ze lijken RTL 7 wel, zo vol met herhalingen zitten ze...

Hoe dan ook, waar was ik? O ja, de verhuizing. Ik was het even vergeten in alle opwinding. …Je begint toch niet weer of wel? Mooi. Ja, ik weet dat ik normaal nooit zo schrijf, maar ik dacht dat ik eens wat nieuws wilde proberen. Geen idee waarom! Talpa verandert van naam, de publieke omroep van indeling, ik van hoeveelheid persoonlijkheden! Bovendien, wees eens eerlijk: is het niet heerlijk om te discussiëren met jezelf? Je wint altijd, je weet altijd precies wat je tegenstander bedoelt en als een van je argumenten weerlegd wordt, doe je dat zelf en voel je je als een triomfantelijke held in plaats van als een verslagen niets kunnende loser zonder vrienden binnen 100 kilometer afstand. Ik voel me ineens een stuk beter tijdens het schrijven nu ik af en toe doe alsof ik commentaar krijg. Ik weet dat het zo veel meer zou kunnen zijn, maar echt commentaar krijg ik toch niet. Laten we eerlijk zijn. Ja, ik weet dat jij nooit tegen me gelogen hebt. Jij als gemiddelde lezer zegt namelijk nooit iets tegen me. Hoe dan ook…

Ik wilde het dus gaan hebben over de verhuizing. Waarom ik daar zo aan vast houd? Weet ik veel, misschien omdat dit een verhuizingseditie van de Iris is? Ik had je wel slim genoeg geacht om dat te kunnen begrijpen, maar nu blijkt dat dat een beetje te hoog gegrepen is geweest. Nee, ik ben geen schizofreen, ik praat gewoon de hele tijd tegen mezelf. Niet zo bijdehand doen. Ja, ik weet dat ik mezelf tegenspreek. Letterlijk en figuurlijk zelfs! (Wie die snapte krijgt een complimentje van me, mijn ene helft begreep er ook helemaal niets van…) Als je af en toe een beetje mompelt betekent dat niet direct dat je gek bent, weet je! Er is ook nog zoiets als een gulden tussenweg, zoals dat heet. Dat noemen ze dan prettig gestoord. Die aandoening komt veel voor onder leraren. Mochten er leraren lezen, dan mogen die allemaal denken dat ik hun collega bedoel. Iedereen kan wel iemand bedenken als zijn ontkenning op het spel staat. Ik weet hoe dat gaat. Nee, ik ben NIET gek! Echt niet!

Verhuizing

Goed. Nieuwe locatie, nieuw gebouw, zelfde sfeer en zelfde mensen. Wedden dat ook dit gebouw binnen de kortste keren weer onder de graffiti zit? Tenzij alles weer platbrandt, natuurlijk. Hoezo pessimistisch? Hoe durf je mij pessimistisch te noemen? Dan vind je zeker ook dat ik dik, lelijk en dom ben! Stink ik misschien ook? Ja, het is net iets voor jou om mij een pessimist te vinden. Ik heb je nooit aardig gevonden! Jou niet, en de rest van de wereld ook niet! Iedereen is er gewoon op uit om mij een loer te draaien! Het lukt ze toch niet in de paar jaar die we allemaal nog te leven hebben voor de wereld vergaat en we allemaal sterven. Nee, jou ook niet! Hoe bedoel je, het ontbreekt me aan zelfvertrouwen? Ja, ik weet dat dat vertrouwen in mezelf is! O wacht, ik snap hem! Ja, dat is een goede. Heel mooi bedacht van mezelf… Niemand anders zal dat overigens vinden denk ik. Niemand zal hem begrijpen. Niemand zal ook maar een glimlach tonen aan de hand van die grap. Ja, het leven is hard… Nee, echt waar. Een optimist zou precies hetzelfde zeggen. Niet dat ik geen optimist ben! Ik heb alleen een wat negatieve kijk op dingen… Nee, geen verder commentaar. Ik wil het nu eindelijk eens gaan hebben over…

De verhuizing. Hoe krijg ik het toch voor elkaar om telkens zo afgeleid te worden door mezelf? Nou ja, laat ik maar snel beginnen voordat ik er nooit meer aan toe kom… Snel beginnen is een stuk moeilijker als er maar één helft aan het werk is, blijkt wel. Er is vijf minuten lang niets getypt in dit venster, en er schiet me nog steeds niets te binnen. Okee, weer vijf minuten. Wacht even! Is dat nou een volle pagina hierboven? Weet je wat? Ik kap er mee. De redactie zoekt het maar uit met hun verhuizing.

IRISJES!

Onbekend persoon op de gang: Ik tel tot 3: 3, 2, 1 GO

Bg: Zijn er nog mensen ziek zwak misselijk of misschien wel thuis?

Op het bord staat: "NB woensdag SO"
J: Wat betekend NB? Niet Belangrijk?

Ws: Boven water is geen water dus moet je 't maar doen met lucht.

Ws: Dus heb je heel veel weinig kinderen.

Lu: Dat gaat vanzelf automatisch goed

B leest (na een SO): 'constat nomina...' lalalalala ik heb 't ZO verneukt.

Bij het rooster bord:
Pe: Jaja. Jullie kunnen wel zo verlangend kijken maar jullie hebben toch geen vrij... Door tot het bittere eind.
J: We hebben het laatste uur vrij.

Lu: Hang die jassen eens buiten
even later,
Lu: waar is de rest van de klas?
B: Ja, jas ophangen.

B en M noemen leestekens op:
M: Dubbele punt met zo'n komma.

Lu: Kan dat kletsen in stilte?

J: Ja, maar jij leert voor je lul.

We hadden het over het slechte weer:
K: J wat zie je er eigenlijk zomers uit.
P: Ja, ik word er een beetje depressief van.

T: Volgens mij is hij stiekem in z'n hoofd homo.

Pe: Kan die meid met die baard... O, hoi M.

P: Ik ben al 3 maanden niet meer ongesteld geweest... M'n eieren zijn op!!

Kb: Anders gaan julllie even apart zitten met z'n tweeën.

Kb: Je wil niet eens luisteren. Dat je niet kan zwemmen ligt zeker ook aan het water?

B: Kijk niet zo serieus
K: Ik moet pissen

K: Ik heb een half punt hoger dan jij
J: HUH. Heb jij een 7.3 en een half??

Alexiou tekent een fiets op het bord.
J: Huh, is dat een fiets? Dat is een mislukte koets.

M: Kracht is de oorzaak van een gevolg.

Alexiou draait een kraan open die begint te druppelen.
Al: Zie. Je krijgt geen lange macaronie.

Al: Moet je even gloeiplant van maken.

K: Oké ik ga NU beginnen en dan gaat zeker de bel
B: Nee over 2 minuten
K: O, dan ga ik ook niet meer beginnen
TRIIIIIIIIIIIIIINGGGGGGGGGGGG

Pe: Alle vissen met een A erin zijn vet; zoals makreel, haring…
R: TONIJN!!

Over de dag naar Parijs:
D: Waarom ga je naar Parijs, in Arnhem is toch ook een McDonalds!

R: En waar is "werd" dan gebleven in deze zin?
E: Die is opgegeten door "is"!

D: Huh?! Is de zon groter dan de maan?!

Een klas Duits heeft een SO:
L: Hee.. er staan allemaal Duitse dingen!

Tijdens Biologie:
PP: Nou J, we hebben jou stuk al verteld, wil je nog iets toevoegen?
J: Nee ik sta hier wel gewoon mooi te wezen.

J maakt opmerking die zou moeten betekenen dat A een hoer is.
A: Ik ben geen hoer! Ik heb alleen een zwak voor chocola…

T: De hoeveelste is het?
K: De 6e .
I: Nee, de 5e.
K: Ik weet zeker dat het de 6e is! Want maandag was het de 4e …
I: …en vandaag is het dinsdag.

B (enthousiast): En ik heb gister ook nog nieuwe scheidsrechtersfluitjes gehaald.
T: Jij hebt echt geen leven he?

Onderwerp van de dag bij natuurkunde is de eenheid pk.
Gr (houdt verhaal): ... dus eigenlijk is paardenkracht een rare eenheid van energie.
M: Door wie is dat dan bedacht? Een hippofiel of zo?
Gr: Is dat een paardenneuker?

Door Tess Klifman

ValentijnsTEST!!

1: De week voor Valentijnsdag. Waar denk je aan?

A: ik probeer wanhopig iets te verzinnen dat ik en m'n vriend(in) allebei leuk vinden om te doen.
B: aan wat voor cadeau ik voor m'n vriend(in) ga halen en waarvandaan.
C: aan de Valentijns Singles Party die ik met m'n vrienden ga organiseren.
D: ik moet een date- ik moet een date- ik moet een date- ik moet een date- ik moet een date-

2: Wat doe je meestal op Valentijnsdag?

A: naar mijn vriend(in), als hij/zij tenminste niet weer achter de computer zit.
B: een hele berg Valentijnskaarten versturen, dan heb ik meer kans.
C: m'n vriend(in) zijn cadeau geven, en de rest van de dag lekker romantisch doen. Of wild ;)
D: ik ga lekker uit en trek voor de grap mijn 'versier hier' shirt aan, wie weet…

3: Wat betekenen relaties voor jou?

A: verliefd zijn, heerlijk!
B: Leuk als je verliefd bent, maar lang niet noodzakelijk.
C: Een absolute must.
D: Tijd- en geldrovend.

4: Welke status heb je op je Cu2/Facebox/mySpace-account?

A: 'verliefd, dus vergeet het maar!' want dat is ook zo.
B: niet dat ik een relatie heb, misschien kom ik wel iets leuks tegen.
C: 'single en op zoek' uit internet kunnen mooie relaties bloeien.
D: what the **** moet ik met zo'n account? Alsof ik geen vrienden heb zeg.

5: Welke van de onderstaande dingen vind je het belangrijkst op Valentijnsdag?

A: gezelligheid
B: romantiek
C: seks
D: iemand om het mee te vieren

6: Hoe word jij wakker op Valentijnsdag zelf?

A: ik val uit m'n bed bij het geluid van m'n wekker en bedenk me dat ik een date heb. Eindelijk!
B: ik hoor 'love you more' van Racoon op de radio, spring m'n bed uit en ga na 't ontbijt naar m'n vriendje, die – nee hè – achter de computer zit.
C: naast mijn vriend(in) natuurlijk, dus die ga ik eens op zeer originele wijze wakker maken...
D: erg laat, en dan bel ik m'n vrienden om de laatste voorbereidingen voor vanavond te treffen.

7: Iemand op straat knielt voor je en vraagt: 'schat, wil jij mijn valentijn zijn?'. Wat doe je?

A: je bloost en zegt ja, met het risico uitgelachen te worden in het geval van een grap.
B: je vindt het erg schattig, maar zegt vrolijk dat je al bezet bent.
C: lachend accepteer je en je nodigt hem/haar uit om je te vergezellen naar je party.
D: je ego krijgt een enorme oppepper en je gaat het uitgelaten aan je vriend(in) vertellen.

PUNTENTELLING

1	**A=2**	**B=4**	**C=3**	**D=1**
2	**A=2**	**B=1**	**C=4**	**D=3**
3	**A=4**	**B=3**	**C=1**	**D=2**
4	**A=4**	**B=2**	**C=1**	**D=3**
5	**A=3**	**B=4**	**C=2**	**D=1**
6	**A=1**	**B=2**	**C=4**	**D=3**
7	**A=1**	**B=4**	**C=3**	**D=2**

UITSLAG:

7-11 punten: jij bent wat we noemen wanhopig. Je bent te gefocust op het krijgen van een relatie en vergeet dat er ook andere dingen in het leven zijn dan liefde. Als je een geslaagde Valentijnsdag wilt, zul je je wat minder dwangmatig moeten gedragen. Ga naar een leuk feest, wees niet te desperate, en dan heb je gegarandeerd een leuke avond. En misschien loop je toch nog tegen iets aan…

12-17 punten: waarschijnlijk heb je een relatie, maar echt gelukkig ben je niet. Met iemand waarmee het eigenlijk niet meer zo klikt en waar de vlammen gedoofd zijn, kun je twee dingen doen. 1: je praat met je vriend(in) eens goed over jullie relatie en wat je ervan vindt. Een goed gesprek kan veel dingen oplossen, en wie weet herstelt de romantiek zich weer.
2: als de lol er echt vanaf is: dump hem/haar! Op Valentijnsdag moet er romantiek zijn, je kunt vast iets beters krijgen. Ga lekker uit.

18-25 punten: of je nu single hebt of even bezet bent, jij bent onafhankelijk en vermaakt je wel met je vrienden. Op dit moment ben je waarschijnlijk single, en daar heb je geen problemen mee. Jij bent hét voorbeeld dat je geen relatie nodig hebt om happy te zijn. Wat jij moet doen voor een geslaagde Valentijnsdag? Ga gewoon lekker los zoals altijd, en zie maar waar het schip strandt.

> 25 punten: jij bent helemaal in de wolken met je verliefdheid! Hou dat vooral vast.
Waarschijnlijk ben je een romantisch typje, je vriend(in) kan gelukkig met je zijn. Verzin eens iets lekker origineels op Valentijnsdag. Wees creatief en maak er een speciale dag van. Dat gaat jou natuurlijk wel lukken. Geniet ervan!

5 TIPS VOOR EEN SUPERVALENTIJN

Door Judith Katz

TIP 1:

5tuur een chocotelegram:
Is jouw hottie (m/v) helemaal gek van chocola? Verras hem of haar dan met een lekkere chocoladetelegram! De tekst is zelf te verzinnen of op de website uit te kiezen. Ook een perfecte manier om het uit te maken. Hetisuit zijn immers minder tekens dan ikhouvanjou…
http://www.chocotelegram.nl

TIP 2:

Stuur een appel:
Voor de Sonja Bakkers onder ons die chocolade niet goed voor de tandjes vinden, is er gelukkig ook een site waar je je geliefde kan verrassen met een lekker appeltje. Of je doet het op de Sneeuwwitje manier, net wat jij wilt!
http://www.stuureenappel.nl

TIP 3:

Ga naar een tropisch eiland:
Maar niet heus, haha. Toch zijn er wel alternatieven als je geen geld heb voor een reisje naar bijvoorbeeld Hawaii. In Duitsland is namelijk een enorm park, waar een tropisch eiland wordt nagebootst. Je schijnt er zelfs echt bruin te worden! Wat een lol!
http://www.my-tropical-islands.com/

TIP 4:

Geef een ster:
Wat je er mee moet is mij ook niet echt duidelijk, maar ergens is het best romantisch, een ster aan iemand schenken. En natuurlijk is het leuk om straks aan je kleinkinderen te vertellen dat je in het Online Star Register staat. Dus is hij of zij ook het lichtpuntje in jouw saaie bestaan, dan weet je wat je te doen staat.
http://www.geefeenster.nl/

TIP 5:

Maak een chocoladefondue:
Erg lekker en leuk is chocoladefonduen. Koop een paar repen melk- en witte chocolade, smelt ze au bain Marie (zoek maar op google), doe er een beetje room bij en klaar is kees. Zorg voor wat spekjes, aardbeien, koekjes, stukjes banaan enzovoort. Een lekkere en zoete avond gegarandeerd.

Judith Katz

Door Judith Katz

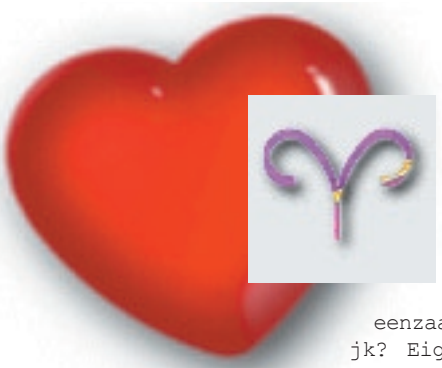

Ram(21 maart-20 april)
Valentijnsdag is echt niks voor jou. Onzin, commercieel: dat zijn woorden die bij jou opgekomen bij 14 februari. Maar ben je niet gewoon eenzaam, zielig en lelijk? Eigenlijk wel he! Dus stop met zeiken en vind je een Valentijnsdate, dan word je misschien nog eens ontmaagd voor je 19e. Tip: op de Korenmarkt kan je snel en goedkoop scoren.

Stier (21 april-20 mei)
Ik zal maar gelijk met de deur in huis vallen: Valentijn wordt voor jou de dag dat je gedumpt wordt door je grote liefde. Misschien was het toch wel beter om een paar maanden te wachten, maar ja, nu hebben jullie die vakantie al geboekt. 1 voordeel, nu kan je wel lekker single naar Salou, want helaas, een nieuw vriendje of vriendinnetje zit er voor die tijd niet meer in! Maar mooi toch, kan je je goed concentreren op je examens..

Tweelingen (21 mei-21 juni)
Jij bent zo populair dat je de mannen en vrouwen van je af moet slaan. Het is dat de Romantico niet meer mag van de schoolleiding en co, maar anders had jij stapels rozen gekregen. Als ik jou was, zou ik een extra brievenbusje ophangen naast die van je ouders, want dit wordt een geweldige Valentijn voor jou. Maar waar laat je al die kaarten??

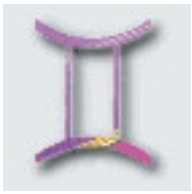

Kreeft (22 juni-22 juli)
Het zomerse Kreeftje kan 14 februari maar beter in zijn kom blijven, want er gaat simpel weg niks gebeuren. Niks positiefs, niks negatiefs en niks opvallends. Maar het lot kan altijd beïnvloed worden. Dus als jij er een leuke Krokusvakantie van wilt maken met warme chocomel en stevige seks, kom dan van je luie reet af!

Leeuw (23 juli-23 aug)
Laat je manen maar wapperen leeuw, want omdat je zo hard gegroeid bent dit jaar en die kipling rugzak bij het grofvuil hebt gezet, word jij de ster van Valentijn! Vroeger keek iedereen over je heen, nu weet ik zeker dat de meiden of jongens je allemaal zien staan!! Eindelijk zul je bij je kluisje komen (op de bovenste rij, boehoe), eindelijk word je opgemerkt, eindelijk komt die eerste zoen!

Maagd (24 aug-23 sept)
Hey maagd, ken jij ook deze bekende grap: 'Ik ben maagd en blijf dat mijn hele leven'. Vaak denken mensen dan dat je frigide of gewoon aseksueel bent, maar nee hoor, het is je sterrenbeeld!! Bovenstaande grap is dan ook een perfecte versiertruc om die leuke jongen of meisje te laten zien wat jij in huis hebt.

Weegschaal (24 sept-23 okt)
Wordt jouw Valentijn een succes? NEE!! Waarom dan niet? Omdat je veel te dik bent geworden deze winter!! Je denkt dat je maar alles kan eten wat je wilt, maar dat is natuurlijk onzin. Schaf dus snel het Sonja Bakker Dieetboek aan en wie weet maak je volgend jaar dan wel een kans. Grote kans dat jij een appel krijgt van www.geefeenappel.nl.

Schorpioen (24 okt-22 nov)
Je bent stapelverliefd, maar helaas is jouw schatje al bezet. Maar dat is gewoon op te lossen. Regel nummer 1: alles kan kapot! Dus pak die jongen of dat meisje gewoon op zijn of haar bek als zijn of haar vriendje/vriendinnetje niet kijkt. Want met jouw looks kom je er wel!!

Boogschutter (23 nov-21 dec)
Met jouw liefdespijlen kan je scoren wat je wilt. Geloof me, je vriend of vriendin kom er echter niet achter. Vertel hem of haar dat je absoluut niet van Valentijn houdt, maar ga intussen lekker vreemd met iemand anders. Of heb je dat al gedaan op het vorige 4+ feest??

Steenbok (22dec-20jan)
Ohoh Steenbokje, je hebt je in een lastig parket weten te drukken! Je hebt al jaaaren een vriend(in), maar krijgt toch de kriebels van die andere jongen/meisje. Jouw perfecte Valentijnsfilm is 'Liever Verliefd', waarin de hoofdpersoon laat zien dat je best een relatie kan hebben met twee mannen tegelijk. Wie niet schiet ken ook niet scoren!

Waterman (21jan-19feb)
Je bent al sinds klas één verliefd op die knappe leraar Latijn. Maar waarom ziet hij je niet staan? Misschien omdat je een klein opdondertje bent? Tip voor jou: get a life!! Leraren zijn vies, oud en kaal, zoek liever een leuke student om al je frustraties op bot te vieren.

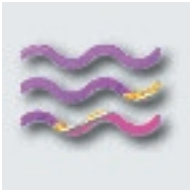

Vissen (20feb-20maart)
Voor de dames en heren vissen beloofd het een TOP Valentijn te worden!!! Het gaat uitstekend met je relatie en dat wil je ook laten zien. Gebruik dan de Valentijntips die elders in deze Iris staan. Want je weet het: de liefde van de man gaat door de maag!!

MÍJN HERINNERINGEN AAN VALENTIJNSDAG EN DE BRIEF VAN DIT JAAR

Bij de overgang van de maand januari op februari is voor mij altijd een spannende tijd aangebroken. Ik voel de komst van 14 februari, ik voel de komst van Valentijnsdag. 17 jaar oud ben ik inmiddels, en dit wordt mijn 18e Valentijnsdag. Een dag met een donker tintje dit keer, maar daar kom ik later nog op. De eerste keer dat ik die prachtige feestdag heb meegemaakt was, uiteraard, in 1990. Niet dat ik me er nog iets van kan herinneren, maar het is wel een bepalend etmaal geworden in de rest mijn leven. Het was namelijk de dag waarop mijn moeder het uitmaakte met haar vriend, nadat ze een roos had gekregen van haar baas, die dat had gedaan zonder enige bedoelingen, maar al langere tijd gevoelens losmaakte bij mijn moeder, die onmiddellijk besloot dat ze met hem verder zou leven.

Vrouwen, ze zijn impulsief. Dat is wat ik heb geleerd, door enig kind van een alleenstaande moeder te zijn. De ene dag zijn ze van alles met je van plan, willen ze naar het pretpark om gillende mensen in achtbanen te zien en suikerspinnen aan mooie mannen te geven, de volgende dag willen ze niets anders dan dat je een bord met aangebrande rotzooi naar binnen werkt en daarbij nog het kokhalzen weet te verbergen. Op zo'n dag willen ze alleen maar stilte, waarbij je vriendelijk blijft, je hen niet negeert en precies zegt wat ze willen horen. Vrouwen denken dat allemaal tegelijk te kunnen, maar wij mannen, wij kennen die illusies niet en weten dat zij op zo'n moment het onmogelijke eisen.

Al deze kennis heb ik te danken aan die Valentijnsdag, waarop de baas van mijn moeder, haar met enkel vriendschappelijke bedoelingen een roos stuurde. Op 14 februari 1991 heeft mijn moeder een brief naar de burgemeester gestuurd. Dit was alles wat erin stond:

"Dag burgemeester. Een brief voor u, al was het maar omdat u de meester bent. Mist u niets in uw leven. Een kind? Een mooie vrouw? Ik kan u dat allemaal bieden, het is aan u welke prijs u daarvoor wilt betalen. Ik kan uw vrouw ombrengen, als u dat wilt, dan hoeft u zich niet te schamen een nieuw leven te beginnen, met mij. En vergeet ook de goudvis niet, hier in die glazen kom. Hij kan ook gezelschap gebruiken, mits u natuurlijk een zwemdiploma heeft."

Een dag later kwam de arme man bij ons binnen. "Ik ben toch zeker Sinterklaas niet?" riep hij, zijn armen naar de vissenkom uitstrekkende, die hij met een breed gebaar op de grond liet vallen. Het glas spatte uit elkaar en mijn moeder slaakte een bescheiden gilletje. Ook al was ik toen jong, de beelden van deze gebeurtenis staan in mijn geheugen gegrift. De burgemeester, inmiddels rood aangelopen, pakte de spartelende vis van de grond en in mijn waarschijnlijk vertekende herinnering schreeuwde de vis dat hij naar de hemel wilde, en niet in de mond van de burgemeester, die stonk naar de hel, naar verrotte vis en dat het voor hem, als goudvis onwaardig was te rotten. De flippende man hield hem nog steeds vast en wierp hem in zijn mond, precies zoals ik later vaak mensen haring heb zien eten. En telkens denk ik dan aan mijn goudvis, die levend opgegeten is, een dag na Valentijnsdag.

Valentijnsdag is altijd een dag vol van levenslessen geweest. De ene keer leer je over vrouwen, de andere keer leer je over het onvoorspelbare temperament van machtshebbers en over leven en dood. In 1992 schreef mijn moeder op het gordijn een lange gepassioneerde tekst, bedoeld voor de glazenwasser. Toen leerde ik over de breekbaarheid van glas.

Elk jaar leerde ik wel wat over de gevolgen van een klein stukje tekst. Zo ook in 1998, toen een meisje uit mijn klas, ze heette Annely, mij een briefje stuurde, met slechts één regel: *"Pluk een bloem uit je tuin en ruik eraan en je ruikt mij: wil je met me trouwen?"* Ik heb haar op school gezegd dat ik niets rook en dat het antwoord 'nee' was. Toen leerde ik wat over liefdesverdriet. Ze haatte me en daardoor haatte iedereen mij. Het was natuurlijk weer allemaal mijn schuld. Niemand die wist dat ik er niets aan kon doen, dat het slechts te wijten was aan mijn gebrekkige neus. Iedereen die op mij neer keek, mij uitschold.

Rubriek: Valentijn

Maar ook 2007 heeft een Valentijnsdag. Op 14 februari, om precies te zijn en het zal een donkere dag zijn, zoals ik al geschreven heb. 14 februari valt precies in de week dat het Stedelijk Gymnasium Arnhem zich zal huisvesten in de Thorbeckestraat. Vaarwel Statenlaan, vaarwel. Op die dag en de dagen daarna zal ik zeker enkele tranen laten, hier en daar aan een bloemetje ruiken dat ik 's zomers geplukt heb op de Statenlaan en dan niets ruiken dan oude, vieze troep. Precies dat ruiken en tegelijkertijd denken aan de manier waarop de school en haar leiding het gebouw op de Statenlaan behandelen. Ik zal eenheid voelen. Het is een momumentale en bovendien een gymnasiaal gebouw onwaardige vernietiging.

Ik hoop dat er nog steeds elk jaar een eersteklasser door het ijs zal zakken. Ik hoop dat er nog steeds elk jaar een jaarwisseling is en een Valentijnsdag, misschien wel met een Romantico? Ik hoop dat men nog steeds zal spreken van 'het SGA' en dat de oudere leerlingen elkaar nog dagelijks blijven vragen "Hebben we het komende uur op school les of op Thorbecke?" en dan zegt de ander: "Nee, we hebben les op de Schoolstraat." En dan zegt weer een ander, die bij de tijd is gebleven en niet dromend terugverlangt naar de betere tijden: "We hebben nog maar één gebouw, dames. Het is afgelopen met het geloop. De lessen duren weer de volle vijftig minuten. Wen er maar aan, je kunt nu een dag in hetzelfde gebouw blijven als je wil!"

En hier volgt de brief die JULLIE aan de eendjes mogen geven, graag. Ik ben een dierenvriend. Wie meer van mijn Valentijnslessen wil weten, moet zich maar melden.
Als ik vrijdagavond mijn eerste biertje pak, zal ik proosten op de Statenlaan en haar fauna.

Lieve eendjes,

Ik heb mooie tijden beleefd, in de pauze of in tussenuren, wanneer ik bij de vijver zat. Ik keek naar jullie gekwaak en ik hoorde jullie zwemmen. Het voelde altijd goed als jullie eendjes aanwezig waren in het drassige water van de vijver op de Statenlaan. Ik hou van jullie. Wat zou ik toch graag een zwemdiploma halen en bij jullie in de vijver gaan zwemmen om dan naar de vissen in het water te kijken en me af te vragen of de burgemeester die ook in zijn keel had durven werpen. Ik betwijfel het, die vissen in die vijver zijn groot. Wat ik me dan altijd afvraag, lieve leuke eendjes, zijn jullie niet bang voor die vissen, die net zo groot als jullie zijn? Zijn jullie niet bang dat ze in jullie poten bijten? Dat ze met hun kieuwen in jullie zwemvliezen proberen te snijden? Dat jullie in een vijver vol met vissenpoep zwemmen?
Hebben jullie die vijver überhaupt schoon gevonden, mooie eendjes? Ik niet. Ik gooide nooit mijn pakjes drinken in de vijver. Ik gooide er zelfs nooit brood in. Brood is vies, brood is geen eendenvoer. Brood is puur mensenvoer en daarom zouden wij dat ook zelf moeten opeten. Je moet weten, in de oorlog deden mensen moeite om aan brood te komen en tegenwoordig gooit men het zomaar in de vijver. Vinden jullie dat geen schande, terwijl jullie de korrels kokhalzend naar binnen happen?

Eenden
Weten jullie hoe vaak ik al om jullie weende?
Ik ben de vriend, geen vijand,
Oog om oog, tand om tand.
Vergeet alle zonden die ik beging,
Heb je niets te doen, zing
Dit korte lied en verzin
Een melodie want die zit er nog niet in.

Ik hou van jullie, lieve mooie eendjes, ik ga jullie missen. Tranen vallen op dit toetsenbord, dat vanaf nu altijd een beetje zout zal zijn van het verdriet dat ik heb bij het vooruitzicht jullie voor altijd te moeten missen. Blijven jullie wel leven, eendjes, als wij naar het Thorbecke gaan? Ik spreek voor iedere leerling van het SGA als ik zeg dat ik van jullie houd en niet zonder jullie kan en een zware tijd tegemoet ga. Eendjes, ik hoop dat iemand die dit in de Iris leest, deze pagina zal pakken en aan jullie zal geven, of gewoon bij de vijver zal leggen en dan denkt: vandaag geef ik de eendjes geen brood, maar een mooie boodschap. De boodschap van Valentijn.

Kunst is niet kut

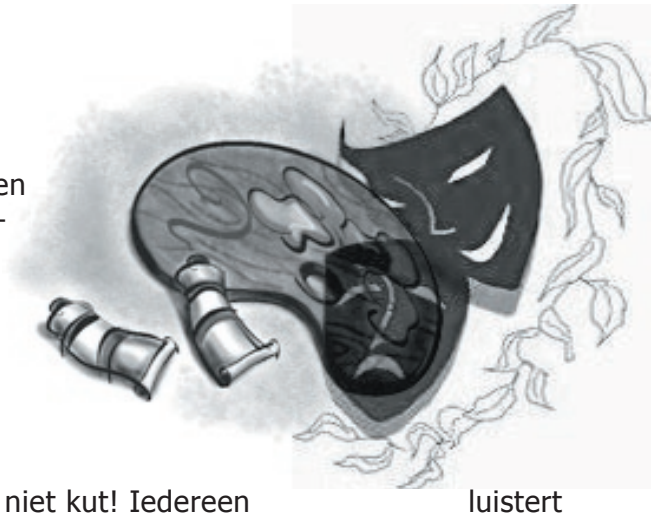

Gegroet, gymnasiasten!

Ik, Lian (5D) en Laura (5B) zullen vanaf nu jullie culturele en kunstzinnige vorming verzorgen door middel van de schoolkrant. (Zeg nou zelf, wat leer je nu helemaal van KCV?)

Wij hebben allebei tekenen en dus kunstgeschiedenis, en kunnen jullie dus van de nodige informatie voorzien over allerlei mooie kunst – en over alles wat nog onder cultuur valt.

Waarom ik zelf dat kunst gedeelte belangrijk vind; kunst is niet kut! Iedereen luistert muziek, maar slechts weinig mensen van mijn leeftijd houden het een half uur uit in het Mauritshuis, een mooi museum in Den Haag. Ik zal niet uitweiden over het brood op een schilderij van Vermeer – dat net echt lijkt. Maar kunst kan echt heel intrigerend zijn.

Wij zullen jullie in het vervolg dus op de hoogte houden van schilderijen die je eigenlijk móet zien – met een verslagje van het bezoek dat we nog gaan brengen aan het Rijksmuseum – of, misschien nog beter, boeken die je mooi op je literatuurlijst kunt zetten, en andere leuke zaken die je had kunnen doen als je je ckv-bonnen had mogen houden.

Groetjes,

Lian (mede namens Laura)

Gedicht

Een oude vriend
Vaarwel gezegd
'Het is echt beter zo'

Daar gaat hij
Slepend is zijn gang
Langzaam loopt hij verder
Ik ken hem al zo lang

Ik heb hem verraden
Een slechte, slechte vriend
Weggestuurd als uitschot
Dit heeft hij niet verdiend

En ik, ik blijf achter
In de witte wintersneeuw
Ik wil wel gillen van verdriet
Maar niemand hoort mijn schreeuw

When God comes

"Staat het woord vliegtuig in de Bijbel? Nee. Staat het woord computer in de Bijbel? Nee, het is een nieuw woord. Staat het woord dinosaurus in de Bijbel? Nee, het is een nieuw woord" is de manier waarop deelnemers aan de 'Answers in Genesis' workshop in Amerika te horen krijgen dat de evolutietheorie onzin is. God is Hot, tenminste in Amerika. Het land telt onderhand ongeveer 50 à 100 miljoen Christenen, en er komen er dagelijks meer en meer bij.

Bij mij roept het woord Christen het beeld op van een man in een (zondags) pak, een vrouw met een lange rok en minstens vier kinderen. Als ik aan Christelijke overtuigingen denk zie ik dingen die me afschrikken: geen homouwelijk, geen abortus en in sommige gevallen zelfs het ondergeschikt verklaren van vrouwen ten opzichte van mannen. Neem daarbij dat vaak het enige argument tegen een bepaalde zaak de Bijbel is en het negatieve – maar heersende- beeld over Christenen in Nederland is compleet.

Maar klopt dit beeld wel? Zijn alle Christenen echt zo conservatief, saai, en kortzichtig? Ik moet eerlijk bekennen dat ik, ondanks dat ik al elf jaar tegenover een kerk woon, nogal onwetend ben wat betreft het Christelijke geloof.

Tijd om eens wat onderzoek te doen. Eerst maar eens kijken bij de Christelijke politieke partijen in ons land. Al binnen twee minuten zie ik op www.sgp.nl de eerste vooroordelen bevestigd worden: de partij maakt zich ernstig zorgen over de kinderzielen van de jonge homo's op de '16- boot' op de gay pride met een foto van meneer van der Vlies ernaast. En natuurlijk draagt hij een bril en een pak. Abortus wordt afgekeurd en ook seks voor het huwelijk is uit den boze. Nu weet ik vanuit mijn politieke interesse al dat ook vrouwen ondergeschikt worden gesteld binnen de SGP: enigszins teleurgesteld ga ik door naar de volgende partij.

Op naar de linksere Christen-Unie dus, die bij de laatste verkiezingen een enorme winst behaalden en die vanavond waarschijnlijk het nieuwe regeerakkoord presenteren. Deze partij is duidelijk een stuk linkser dan de SGP, maar in dit geval wordt er in alle talen gezwegen over het homohuwelijk, en abortus is nog steeds niets. Het doet me wel goed dat de 'nummer twee' van de partij een vrouw is, alhoewel ook André Rouwvoet in pak gehuld en met een bril op door het leven gaat.

Maar ook de laatste partij, die tevens de grootste van ons land is, het CDA, bevestigt slechts mijn steeds hardnekkiger wordende vooroordelen. Daarbij komt nog eens dat ik als fervent GroenLinks aanhanger het ook met een heleboel van hun ideeën op economisch gebied niet eens ben.

Is het dan toch zo? Zijn al die Christenen dan echt zo stoffig, met bril, pak en een hele rits kinderen? Is mijn achter-achter buurjongen, waarmee ik op zondag nooit mocht spelen dan toch geen uitzondering? Dat kan nooit, waarom zouden zo veel mensen zo 'saai' leven in een vrij land als Nederland?

Het antwoord komt uit een vrij onverwachte hoek: van de tv. Tegenlicht, een programma van de VPRO, toont mij dat het christendom helemaal niet stoffig is. In Amerika verzamelen duizenden jongeren zich in een basketbalstadion om samen te zingen en bidden voor Jezus die hun harten en hun levens vult. Het zijn allemaal –zo lijkt het- vriendelijke en intelligente mensen.

In zogenaamde megakerken komen honderden Christenen samen om te bidden, samen te sporten, denken, studeren en what not. Iedereen kent iedereen, een gevoel dat ik nog een beetje ken uit mijn dorp: Heelsum, maar wat ik altijd mis als ik door Arnhem loopt.

Werkelijk, de Christenen lijken allemaal heel vriendelijke mensen, die toch wel meer diepgang hebben dan je in eerste instantie denkt. Sterker nog: ze hebben vanwege bevooroordeelde mensen zoals ik vaak veel dieper moeten nadenken over hun mening dan de meeste mensen. Die mening is alleen gebaseerd op iets wat de meesten van ons niet per definitie als waar aannemen, maar wel een mening waar over is nagedacht. Een mening die een samenleving creëert die een bepaald gevoel uitstraalt:

Een prachtig gevoel van rust, vertrouwen en saamhorigheid is wat deze gemeenschappen in Amerika bijeen houdt. Het (inderdaad vaak relatief grote) gezin is ook meer een eenheid dan bij thuis, waar mijn beide ouders werken.

Het alom bekende holle gevoel dat er iets is wordt hier over boord gegooid: vul jezelf met God, leef samen, heb uw naaste lief, wees beleefd, gedraag je aangepast, gezelligheid. Zo veel wat ik zo mis in onze samenleving vind ik daar terug. Alle vragen zijn of worden voor je beantwoord. En belangrijker: eindelijk is er een antwoord op vragen als wie we zijn, waar we vandaan komen en waar we naartoe gaan.

En die kennis levert een vrede en een rust op die waarschijnlijk alle mensen zoeken: een gevoel van zin in het leven. Wat maken eigenlijk een paar (volgens de huidige opvattingen) foutieve redeneringen uit, als in ruil daarvoor je leven zo enorm verrijkt wordt?

Er lijkt zo veel goeds te zitten in het Christelijke geloof, maar waarom dan toch dat gevoel dat er iets niet klopt, terwijl ik juist zonder twijfel in iets wil geloven? Waarschijnlijk vanwege datzelfde, alles vullende gevoel van het antwoord op je vragen hebben: het is datzelfde gevoel dat me verstikt, een groot deel van mijn vrijheid beneemt. Bovendien kan ik me nog steeds niet voorstellen wat er mis mee zou zijn als ik met een jongen zou zoenen. Hoe veel moois er misschien ook in het christendom zit, ik denk dat ik toch liever wil kunnen trouwen. Desondanks blijft het een feit: God is best hot.

Jeroen Romeijn, 5D

GEDICHT

Toen de moeder riep
- de wanhoop nabij -
Dat het zo niet langer kon

Dat de gillende gitaren
En de donderende drums
Funest waren
- Tegen haar kind
Met geverfde haren

Toen de moeder riep
- bijna in tranen-
Dat het zo echt niet meer ging

Dat ze best hield van apart
Maar die verdomde muziek
Stond altijd zo HARD
- Tegen haar kind
Gekleed in het zwart

Toen de moeder riep
- geheel ingestort -
Dat het haar zo te veel was

Dat men met die herrie niet kon leren
Dat het echt niet nodig was
Haar zo enorm te irriteren
- Tegen haar kind
In vreemde kleren

Toen haalde het kind
Verveeld een dopje uit het oor
En zei verongelijkt
'Ik versta je niet hoor'

- Lian Beijers

Irisjes!

E: Wat is nou eigenlijk het verschil tussen een bus en een trolleybus?

S: Jij hebt echt van die gekke skinhead-vrienden.
J: Zijn geen skinheads, ze hebben gewoon geen haar.

Het is een beetje rumoerig in de klas.
Ru: Kom mensen.
J: HUH, wat? Waar gaan we heen?

B: ik moet vanmiddag naar de tandarts. Ga je mee?
M: Ja... Tandarts versieren:)
B: Hij is kaal.....

J: Ik heb een goedkope onderbroek aan.

P, B en M hebben het over pokémon en spelen het na:
M: O ja en die slechterikken zongen altijd: WHAHA hier zijn we weer hoor! Zappen is zinloos!

Vs: Goed zo jongedame.
M: Ik ben geen jongedame.
Vs: Oké. Oude dame dan.

J: Net een bosaapkikker!

P: vroeger toen ik nog best oud was

Lerend voor een PW Gs:
P: 'Mensen gingen nadenken' WOW dan pas?

M heeft het over spreekbeurten:
M: Het maakt niet uit of je een mening hebt maar je moet wel een mening hebben.

To leest voor: 'Lodewijk XIV stierf op 1 september 1715'. Tja dat kan gebeuren.

V: Hebben we nog proefwerken deze week?
M: Nee maandag pas weer
V: Waar gaat 't over?
M: Over Kareltje enzo.
V: Nee man. Die stamboom is vijf meter lang!!!

J fietst bijna tegen een stilstaande auto aan
K: (droog) Tja... Fietsen is een kunst, als je 't niet kan moet je t niet doen.

B: Ga 's weg!!!
J: Wil je me weghebben ofzo??
B: Nee hoor.

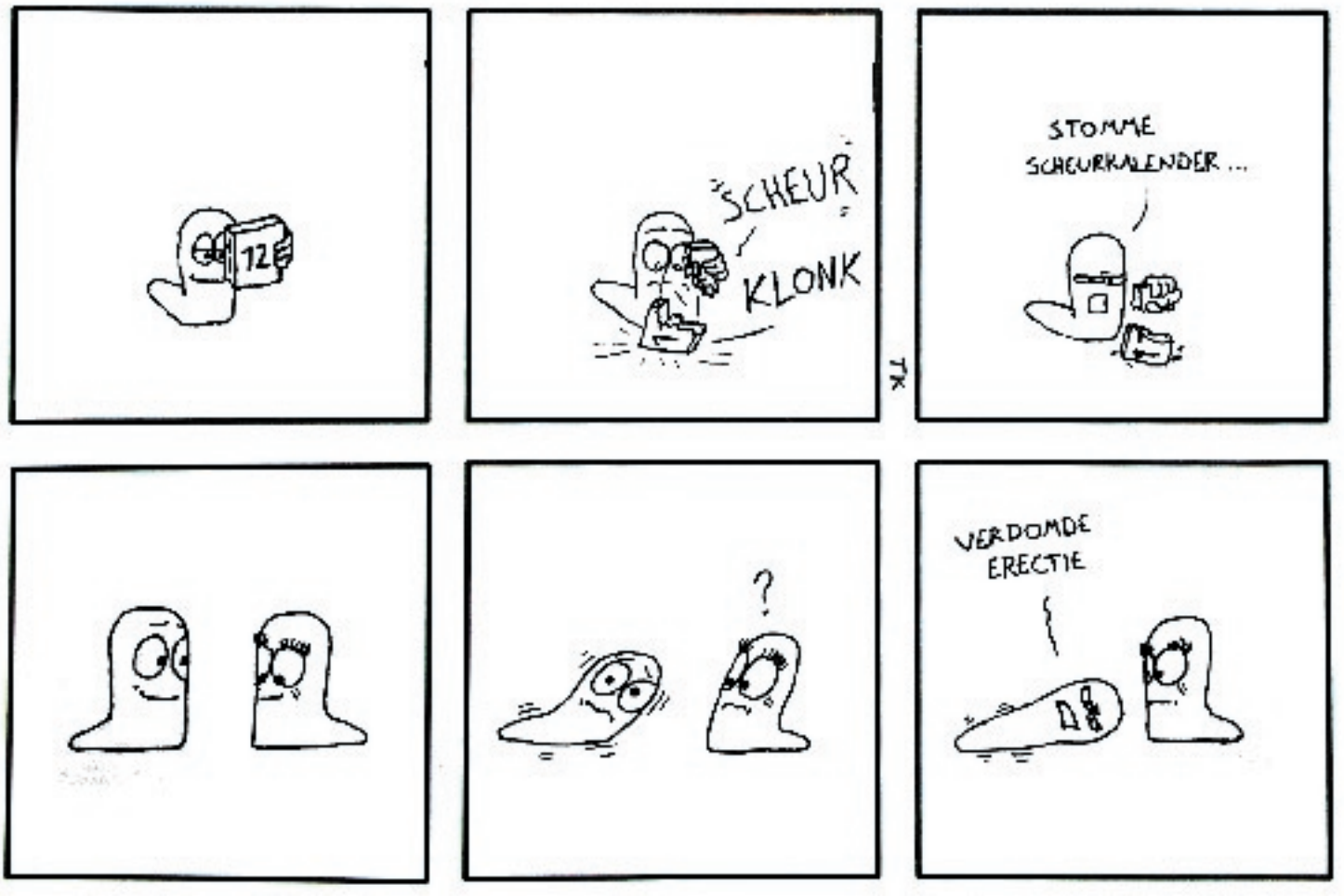

POENJO - HANS CRONAU

Vette vullende februari films

Door Judith Katz

School en plezier, kan dat samen gaan? Ja!! Daarom heb ik voor jullie een lijstje films gemaakt die voor school kunt gaan kijken. Of nou ja, eigenlijk voor je eigen ontwikkeling. Ik denk dat deze films goed aansluiten bij het vak dat erbij genoemd wordt. Veel plezier

'We accept the reality of the world with which we are presented'

Film: The Truman Show

Vak: Filosofie
Waarom: moderne verfilming van Plato's grot
Inhoud: Truman woont in Seahaven, een eilandje in Amerika. Hij leidt een fijn leventje samen met zijn vrouw Meryl. Af en toe gaat hij vissen met zijn beste vriend, hij werkt bij een verzekeringskantoor: type burgerlul dus. Maar Truman begint te merken dat er dingen vreemd zijn aan zijn leven. Waarom gebeuren er elke dag dezelfde dingen? Waarom lijkt zijn vrouw reclame te maken voor bepaalde dingen? Tijdens de film kom je er achter dat er heel veel dingen niet de haak zijn.. En als je halverwege de film denkt dat je weet wat er is, geloof me: het wordt nog veel erger. Super rol van Jim Carrey en hij levert hier het bewijs: serieuze rollen zijn best voor hem weggelegd.

Film: Perfume: The Story of a Murderer

Vak: hoofdzakelijk Duits, ook wel een beetje Engels, en een heeeel klein beetje Frans (het speelt zich immers af in STINKEND Parijs)
Waarom: verfilming van 'Das Parfum' van Patrick Suskind. Fijn voor Duits. Suskind is dus een Duitse schrijver, geen Franse, wat de sectie Frans ook mag beweren.
Inhoud: Jean-Baptiste Grenouille wordt in 1738 geboren op de stinkende vismarkt in Parijs. Tijdens zijn leven komt hij erachter dat hij zelf geen geur heeft, maar wel een erg goede neus. Hij besluit de beste parfumeur ter wereld te worden en een uniek parfum te creëren als lijfgeur. Dat hier voor hier en daar een moord moet worden gepleegd, ach… De film sluit erg goed aan bij het boek, met hier en daar wat weglatingen en wat subtiele verschillen.

Film: An Inconvenient Truth

Vak: Aardrijkskunde
Waarom: legt het begrip Global Warming prima uit en gemaakt/gepresenteerd door Al Gore, wat wil je nog meer
Inhoud: De mensheid leeft op een tijdbom. Als de grote meerderheid van de wetenschappers gelijk heeft, rest ons slechts tien jaar om te voorkomen dat de aarde in de ban komt van een golf aan extreme weersomstandigheden met overstromingen, droogte, epidemieën en dodelijke hittegolven. Een catastrofe die we zelf veroorzaken. Al Gore, de voormalige vice-president onder Clinton, vecht al jarenlang voor een beter milieu. In plaats van te wanhopen, roept hij de mensheid op om de strijd tegen het broeikaseffect aan te gaan. Zo maakt Gore erg goed misbruik van zijn bekendheid. Ze hadden film ook 'The Al Gore Show' kunnen noemen, maar who cares? Erg interessant en hoewel ik nog steeds mijn twijfels heb bij Global Warming, weet ik zeker dat deze film veel mensen over de streep kan trekken.

Rome-Irisjes!

Door de één of andere vreemde oorzaak hebben de Rome-Irisjes nooit in de Iris gestaan. Hier zijn ze alsnog, bijna een jaar na dato.

Mevr. Kobussen verteld uitgebreid een verhaal over de zoveelste kapel/kerk/ruïne die dag…
L: 'je mag best luisteren hoor, maar ze zit toch gewoon alles te verzinnen.'

Een Italiaanse medewerker van een museum is lang bezig om Dhr. Noyens te instrueren over een bepaalde zaal. Dhr. Noyens luistert aandachtig en Biba is zeer onder de indruk dat hij het Italiaans verstaat. Noyens knikt begrijpend naar de vrouw, 'Yes, it's OK'
B: 'Wat zei ze?'
No: 'Weet ik veel!'

Voor de volgende dag staat de St. Pieter op het programma.
D: Meneer, die schilderijen van Michelangelo zijn echt heel erg mooi!
L: Ik kan misschien kontenlikken maar jij kunt er ook wat van Dennis
Hr: Nou dan heb je aan mij geen goeie want ik vind het kut-schilderijen!

Terwijl er in de streng bewaakte Sixtijnse kapel gekeken wordt naar vrouwen met blote borsten:
C: En dan moeten wij er zo bij lopen (ging over bedekt schouders)

Th: Heb jij je Rome gids alweer niet bij je?!
J: Nee……..moet ik nou een briefje halen?
Th: Hoe noem je zo'n vijvertje in het midden van een Atrium ook alweer? Een Triglini?
L: Een pisbak

Politieagent stuurt Menheere weg
Mh: Waarom dan?
Agent legt in het Italiaans uit .
Mh: Zeikerd
Agent: Che cosa voi ha ditto?? [= wat zei u?]
Mh: Zeikerd!

In een ruine van een badhuis
Th: Hoe heten die baden? Caldarium…tepidarium… frigidarium…
C: AQUARIUM!

Na een uitgebreide fotoreportage van R, H en C in Pompeii, komt een boze bewaker naar Mh toe:
Bewaker: Are you the teacher of these children?
Mh: NO!

Vlucht

Door Marlies Smeenge

En daar sprong ik dan, oog in oog met de oneindige diepte. Door de shock voelde ik de wind niet, die aan mijn haren rukte, merkte ik de vogels niet op, zo dichtbij. Ik zag bomen, ik zag… ach, wat zag ik eigenlijk niet? Maar ik wilde het niet zien…..Uit principe niet. Ik sloot mijn ogen.

Ik voelde me ellendig…Maar ergens héél diep van binnen was er iets wat het spannend vond. Maar ik drukte het weg en verbood het mezelf.

Ik wist wat dit betekende, maar ik wilde het niet weten. Het was zo definitief, er was geen terugweg meer. Vanaf nu was alles een vlucht, een oneindige vlucht, langs overal.

Ik was er, maar toch ook weer niet. Ik wist het niet meer, ik twijfelde over alles. Het genietende gevoel werd steeds sterker, maar…dat hoorde hier toch helemaal niet? Of toch wel? Neé! Krampachtig kneep ik mijn ogen nog stijver dicht.

Zelf snapte ik er inmiddels ook niets meer van. Nou ja, het was meer dat ik het niet wilde snappen. Maar waarom eigenlijk niet? Wat had het voor zin om me onwetend te houden, terwijl ik het eigenlijk toch wel wist? Daar had ik ook geen zinnig antwoord op. Waarom zou ik het niet zien? Ik zag het toch wel. En toen, eindelijk, eindelijk gaf ik het toe. Ik was mijn parachute vergeten, zo, dat was eruit. Ik deed mijn ogen open, en keek nog maar eens naar de inmiddels wat minder oneindige diepte…

Feest

Er was een groot feest, die avond, 16 November. Een feest ter ere van iemand die jarig was. Het werd gehouden in een groot huis, dat aan een smerige waterplas lag. Het huis was een krot, maar dat kon het feestplezier niet bederven, totdat...

Skunk zou die avond naar het feest gaan. Hij was uitgenodigd door zijn vriend Freddie, die er ook heen ging. Eerst had Skunk geen zin, maar Freddie had hem overgehaald. The Spoiled Points zouden komen, Skunks lievelingsband. Vooral het nummer 'I Feel Like A Werewolf' vond hij vet. Gister had hij op het internet gezocht waar het huis lag. Er kwamen veel items tevoorschijn, toen hij de naam van het huis intypte. Skunk had er eentje geopend, waarin stond dat het er spookt. Hij negeerde dat, wie gelooft dat nou? Vanmiddag ging hij met Freddie een cadeau kopen, Een cd van The Spoiled Points, zou ze vast leuk vinden. Daarna ging hij naar huis.

Het was vijf uur. Skunk zat te surfen op het internet. Het feest begon pas om tien uur. Hij had nog alle tijd. Zijn moeder riep hem voor het eten. Hij sloot de computer af en liep langzaam naar beneden. Zijn vader zat ergens in Duitsland, voor zijn werk, en zijn zus at bij haar vriendje. Skunk en zijn moeder waren alleen. Zijn moeder kwam uit de keuken en zette een bord voor zijn neus neer. Aardappelpuree. Joepie... Meestal liet hij zijn eten staan, maar dit keer at hij het op. Hij wilde geen problemen.'Is er wat,Patrick?' Skunk haatte die naam. Zijn vrienden noemden hem altijd Skunk, omdat hij in de eerste een enorme scheet liet. Zijn klasgenoten kwamen niet meer bij van het lachen. 'Nee hoor, mam.' Hij probeerde verveeld te klinken, maar dat lukte nog maar net, want van binnen was hij helemaal blij. Hij zou zijn helden ontmoeten, en geen aardappelpuree kon dat bederven.

Eindelijk, het was half tien. Skunk had bij Freddie afgesproken. Hij had tegen zijn moeder gezegd dat hij daar ging logeren. Ze mocht niks weten van het feest. Skunk mocht nooit meer naar feesten toe, want hij was eens te laat thuis gekomen. Freddie was veel later thuisgekomen en zijn moeder zei niks. Hij was zelfs dronken! Moest Skunk eens proberen, dan mocht hij de deur niet eens meer uit. Skunk was aangekomen bij hun ontmoetingsplek, een levensmiddelenwinkeltje aan het eind van de straat waar Freddie woonde. Zoals altijd was Freddie laat. Skunk keek op zijn horloge. Kwart voor tien. Als Freddie niet gauw kwam, ging hij er zelf wel naartoe. Na vijf minuten kwam hij aanfietsen. 'Sorry, Skunk. Mijn vader is weer thuis, en ik mocht bijna niet gaan. Maar ik heb hem omgepraat.' 'Laten we gaan.' zei Skunk ongeduldig. Het was niet ver fietsen, maar het was wel vermoeiend. Door de storm afgelopen weekend waren er veel bomen omgewaaid. Skunk en Freddie moesten of hun fietsen er overheen tillen, of er omheen rijden. Maar na twintig minuten waren ze er wel. Hoe kan in dit krot nou een feest gehouden worden, dacht Skunk bij zichzelf. Hij gooide zijn fiets op de grond en liep naar binnen, gevolgd door Freddie. Buiten hoorden ze niks, maar binnen knalden de gitaren je tegemoet. 'Get Off My House' als hij zich niet vergiste. Skunk legde de cd op een tafel en liep de zaal binnen. Cool, het waren echt The Spoiled Points! Hij voegde zich bij het publiek en ging helemaal los. een jongen uit de vijfde klas, Jack, ging stagediven. Hij ging iets te ver, en vloog door een kapot raam in het water. De band stopte met spelen. Iedereen stond stil. Ze keken allmaal naar het water. Skunk begreep er niks van. Die jongen kon toch zwemmen? Dat deed hij ook. Maar plotseling verdweem hij onder water. Iedreen schrok. Maar daar verscheen hij weer. Hij was bijna bij de kant. Het water achter hem begon te rimpelen...

Wordt vervolgd...

Dubbel z.

DEEL 3

HET VERHAAL VAN DE RUPS EN DE WORM

"Ik ga jullie in elkaar batsen!" zei Ikben "Begrafenisondernemer" de Sjaak, die dreigend met zijn drie mede-gangsters voor Willibrord de Worm, Ronnie de Rups, Gijsrochel Bertsnot en Pim de Zwart stond.
"Ga maar huilie!" sprak Ronnie, terwijl hij zijn vuisten balde. "Ikben, jij schijt vast een bok in het donker!" voegde hij eraan toe.
"Jaaaaah, dikke lul met drie bier, echt niet!" reageerde Ikben agressief. "Jij bent gewoon een vuile schraal-aap!"
"En u bent enigszins labiel in uw hoofd." zei Willibrord.
Terwijl het achttal druk bezig was met deze buitengewoon interessante woordenwisseling, werden ze opeens afgeleid door de doordringende geur van urine. Het was Remco de Pik.
"Wat doen jullie coolie-oolies hier?" vroeg hij aan Willibrord en Ronnie. "Loop gerust verder of er gaat hier een vervelend déjà vu plaatsvinden. En dan ben je in de aap gelogeerd!" zei Ronnie dreigend.
"Dan zijn de rapen gaar, meneer De Pik!" voegde Willibrord er aan toe.
"Dan zijn de poppen aan het dansen!" voegde Pim er aan toe.
"HHHHHHRRRRLLLGGGHHHMMM!!!" rochelde Gijsrochel.
"Huhuhu, je hebt geluk dat ik nu naar een zeilkamp moet gaan, anders zou de boel nu op stelten staan!" reageerde Remco, waarna hij meteen wegliep. Waarschijnlijk deed hij het uit angst voor Ronnie in z'n broek. Of zoals Ronnie zou zeggen: hij scheet vast een bok.
"Ik ga jullie nu neermeppen, gangster style!" schreeuwde Ikben. Maar Pim, de echte redder-in-nood door middel van gelul, maakte het volgende dreigement: "Ikben, ik weet dat je aan de ATAN hebt gestudeerd! Als je ons nu lastig gaat vallen, zal ik een column schrijven in de Pessimistische Insecten Krant (PIK) over de ATAN en ik zal deze helemaal belachelijk maken! Haha! Haaaaha! Hahaha! Ha!"
"Hè, kut met peren... Jij wint deze keer, maar ik krijg je nog wel, Koning der Bullshit!" zei Ikben, waarna hij en zijn 'matties' wegsprintten.
"Wow, Ikben is totaal het spoor kwijt, precies zoals je me had verteld, Willibrord!" sprak Ronnie.
"Ja, zo is het nu eenmaal met alle rappers... hun gedrag is nogal disappointing, but not unexpected."
"Zijn jullie speciaal hiernaartoe gekomen om te zien hoe belachelijk Ikben is? Ik had een column kunnen schrijven om jullie de moeite te besparen!" zei Pim.
"GGGGGRRRRRHHHLLLLRRRMMM!!!" snotterde Gijsrochel, waarna Pim hem beval om 'die hamster uit zijn mond te halen'.
"Goed, wat nu?" vroeg Ronnie. Alvorens Willibrord iets kon zeggen, trok Pim weer zijn grafmuil open. "Nu ga ik jullie een paar ware idioten laten zien voor EXTRA humor!" De ironie in deze opmerking werd meteen opgemerkt door Willibrord en Ronnie. Gijsrochel, echter, maakte weer eens een goor geluid en deed vervolgens alsof zijn neus bloedde.
Uit pure verveling volgden Willibrord en Ronnie Pim. Gijsrochel natuurlijk ook, en nog steeds wist niemand waar hij nou echt naartoe ging. Misschien een dokter.Of een psychiater. Of een chirurg om 'die hamster uit zijn mond te halen'.
"Volgens mij worden we nog steeds gevolgd door meneer Bertsnot..." zei Willibrord tegen Ronnie.
"Gevolgd? Hoe kom je daar nou bij? Niet zo fobistisch doen." zei Gijsrochel.
Deels verbaasd door het feit dat Gijsrochel een zin begon zonder een of ander goor rochel-geluid, en deels geirriteerd door zijn stalkerij, liepen Willibrord en Ronnie verder, achter Pim aan.

Pim begon weer verhaal na verhaal op te hangen. Nadat hij de weersvoorspellers van het KNMI in zes talen had vervloekt, begon hij een betoog te houden over de "sage van de voetbalrellen". Dit werd weer gevolgd door een zeer uitgebreide uiteenzetting over de nard (een Huissense aardappel) en zijn toepassingen in het dagelijks leven.

Even later kwam het viertal aan in een park. In de verte zagen zij twee mieren, één van hen met een rugzak ter grootte van een koelkast, de ander met een hoofd in de vorm van een regelmatig tetraëder. Nadat Pim aan Willibrord en Ronnie had uitgelegd dat deze twee mieren ware idioten waren, zei Gijsro-

Het verhaal van de rups en de worm - vervolg

chel iets dat leek op “GGGHHHHHHHLLLRRRMMM”. Pim begroette vervolgens de mieren. De mier met de rugzak stelde zich aan Willibrord en Ronnie voor, gevolgd door de mier met het tetraëder-vormige hoofd. Hun namen waren, respectievelijk, Hades-Peter en Poseidon-Klaas. Terwijl Willibrord en Ronnie zich voorstelden, pakte Hades-Peter plotseling een boterham uit zijn rugzak en begon deze op een nogal barbaarse manier op te eten. Binnen een halve minuut was de boterham op.
“Willibrord en Ronnie, wat vinden jullie van mijn nieuwe trui?” vroeg Poseidon-Klaas, die trots naar zijn pimpelpaarse trui met gele stippen en een goudgeel randje keek.
“Hij past u, maar daar blijft het dan ook echt bij. Over de kleuren zal ik verder geen uitspraak doen.”
“Vindt je moeder je trui huilie? Dan kun je ‘m binnen twaalf dagen ruilie!” exclameerde Ronnie.
Niet erg geamuseerd door deze opmerking begon Poseidon-Klaas te schelden. Maar aangezien mieren met tetraëder-vormige hoofden niet serieus te nemen zijn, werd dit gescheld genegeerd door Willibrord en Ronnie. Pim reageerde echter wel, namelijk met een belediging. “Poseidon-Klaas, jouw hoofd ziet er uit alsof het vijf uur lang in een centrifuge heeft gezeten.” Hades-Peter pakte een bak popcorn uit zijn tas en begon te eten. Smakgeluiden volgden.
“Weet u, Poseidon-Klaas, dat uw hoofd er iets normaler uit zou kunnen zien door plastische chirurgie?” vroeg Willibrord een seconde nadat Hades-Peter het laatste beetje popcorn had opgegeten. En hoewel er nergens muziek klonk, begon Hades-Peter spontaan te dancen. En dan bedoel ik niet dansen, maar echt dancen.
“Let maar niet op mijn vriend Hades-Peter, hij heeft af en toe nog wel eens... willekeurigheidsaanvallen... de laatste tijd zijn dat vreet-aanvallen en dance-aanvallen. Hades-Peter is niet echt normaal.” zei Poseidon-Klaas.
Opeens ging Gijsrochel pal voor Poseidon-Klaas staan. Gijsrochel deed zijn mond wijd open, toen weer dicht, toen weer wijd open, toen wederom dicht, en schudde toen fel zijn hoofd.
“Jullie vriend hier is ook niet echt normaal, Pim, Willibrord en Ronnie...” zei Poseidon-Klaas. Alsof er niets gebeurd was, ging Gijsrochel rondlopen in het park. Ook stopte de dance-aanval van Hades-Peter plotseling. Hij pakte meteen weer een boterham en begon weer te eten.
“Wat doen jullie gaylords hier?” vroeg Remco de Pik, die opeens bij het zestal stond (technisch gezien vijftal omdat Gijsrochel nog steeds rondliep in het park, maargoed, detail, detail).
“Remco? Ik dacht dat jij naar een zeilkamp ging ofzoiets dergelijks...?” zei Ronnie. “Ja, ik ben weggestuurd, maar dat gaat je verder niets aan, kropkop.” reageerde Remco geirriteerd. Hades-Peter at het laatste beetje van zijn boterham op.
“Heb jij je wel eens laten scannen, Remco?” vroeg Ronnie. “Nee, en voor die opmerking pak ik je nog wel een keer! Wacht maar! Er komt een dag, dat ik je helemaal in elkaar sla!” Remco liep boos weg.
“Goed, waar was ik...” zei Willibrord. “Oja, plastische chirurgie, Poseidon-Klaas! Het werkt echt!”
“HMMMMMOOOOOOOOORRGGGGLLLLLLSSSSSSSSCCCCHHHHH!!!” riep Gijsrochel uit, waarop Hades-Peter een dance-aanval kreeg.
“Ronnie, we moeten deze arme zielen genezen! En dan bedoel ik alle arme zielen! Ik zal Poseidon-Klaas, Hades-Peter en Gijsrochel meenemen naar het ziekenhuis. Jij moet samen met Pim op zoek gaan naar Remco en Ikben! Neem hen ook mee naar het ziekenhuis, opdat wij de goede daad van de eeuw kunnen verrichten!” sprak Willibrord. Zo gezegd, zo gedaan. De volgende keer zullen onze helden de daad bij het woord voegen, wanneer de queeste van de genezing der debielen begint! To be continued...

-Verhaal geschreven door HD

POENJO - HANS CRONAU